

Брюксел, 27.7.2018
COM(2018) 350 final

2018/0214 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**относно присъединяването на Европейския съюз към Женевския акт на
Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Лисабонската спогодба от 1958 г. за закрила на наименованията за произход и тяхната международна регистрация е договор, управляван от Световната организация за интелектуална собственост (СОИС), като тя е отворена за страните по Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост. Договарящите страни по Лисабонската спогодба са задължени да закрилят на своите територии наименованията за произход на продукти от останалите договарящи страни, които са признати и са получили закрила като такива в държавата на произход и са регистрирани в Международното бюро на СОИС, освен ако в рамките на една година от искането за регистрация заявят, че не могат да осигурят закрила.

Договарящи страни по Лисабонската спогодба са седем държави — членки на ЕС: България (от 1975 г.), Чешката република (от 1993 г.), Франция (от 1966 г.), Италия (от 1968 г.), Унгария (от 1967 г.), Португалия (от 1966 г.) и Словакия (от 1993 г.). Три държави — членки на ЕС, са подписали, но не са ратифицирали спогодбата (Гърция, Испания и Румъния). Самият ЕС не е договаряща страна, тъй като в Лисабонската спогодба е предвидено да членуват само държави.

Между 2009 и 2015 г. Лисабонската спогодба беше преразгледана с цел i) да се прецизира настоящата ѝ рамка, ii) да се включат разпоредби, в които се уточнява, че Лисабонската система се прилага и по отношение на географските указания и iii) да се осигури възможност за присъединяването на междуправителствени организации като ЕС.

На 7 май 2015 г. Съветът прие решение, с което разреши на Комисията да участва в дипломатическата конференция, проведена в Женева от 11 до 21 май 2015 г., в рамките на която на 20 май 2015 г. беше приет Женевският акт на Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания (наричан по-нататък „Женевският акт“). С оглед на решението на Съда от 25 октомври 2017 г. по дело C-389/15 посоченото решение беше заменено с Решение (ЕС) 2018/416 на Съвета от 5 март 2018 г. за разрешаване на започването на преговори по преразгледаната Лисабонска спогодба за наименованията за произход и географските указания.

С Женевския акт обхватът на Лисабонската система се разширява отвъд наименованията за произход, така че да се обхванат всички географски указания. Този акт е съпоставим със Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост (ТРИПС) на Световната търговска организация (СТО) и със съответното законодателство на Съюза за закрила на географските указания за селскостопански продукти и позволява на международни организации (като Европейския съюз) да се присъединят като договарящи е страни.

В преразгледаната спогодба се определят понятията, условията и процедурите, чрез които договарящите страни могат да осигурят закрила на регистрирани наименования за произход и географски указания, като същевременно се

предвиждат подходящи предпазни мерки и преходни периоди за определени субекти.

Що се отнася до процедурите за подаване на заявления и за международна регистрация, договарящите страни могат да изискват декларация за намерение за използване, ако това е необходимо за закрила съгласно тяхното национално законодателство (член 5, параграф 5 от Женевския акт и правило 5, параграф 4 от Общия правилник по Лисабонската спогодба и Женевския акт на Лисабонската спогодба (наричан по-нататък „Общият правилник“). Що се отнася до информацията относно връзката между характеристиките на даден продукт и географския му произход, която не е задължителна съгласно по-ранния текст на Лисабонската спогодба, няма да се осигурява закрила на наименование за произход или географско указание в договаряща страна, ако в нея това изискване е задължително и заявлението не го изпълнява. В заявленията се посочва дали не е предоставена закрила за определени елементи от наименованието за произход или географското указание, доколкото заявителят знае (правило 5, параграф 5).

Таксите за регистрация са увеличени от 500 CHF на 1000 CHF и е въведена възможност за гъвкавост в бъдеще, която ще позволи на членовете да правят допълнителни вноски в бюджета, ако е необходимо. Прилага се преходна такса от 500 CHF за географско указание при прехвърлянето от старата към новата система. Договарящите страни могат да изискват отделна такса, която да покрие разходите за разглеждане по същество на международната регистрация.

В член 9 се установява задължение за всяка договаряща страна да закриля регистрираните наименования за произход и географски указания на своята територия, в рамките на своята правна система и практика, но в съответствие с условията на настоящия акт, с оглед на евентуален отказ, денонсиране, обявяване на недействителност или заличаване, което влиза в сила по отношение на нейната територия.

В член 11 се определя съдържанието на закрилата. Съгласно член 11, параграф 1, буква а) се изисква всяка договаряща страна да осигури правните средства, с които се предотвратява използването на наименованието за произход или географското указание по отношение на стоки от същия вид, но с различен произход, и по отношение на стоки не от същия вид и на услуги, ако това използване предполага или подсказва връзка между тези стоки или услуги и бенефициерите и има вероятност да навреди на техните интереси, да увреди или да намали по несправедлив начин репутацията на наименованието за произход или географското указание или да извлече несправедливо предимство от нея. Освен това член 11, параграф 1, буква б) обхваща всяка друга практика, която би могла да подведе потребителите по отношение на истинския произход, източник или естество на стоките. С член 11, параграф 2 по същество се разширява прилагането на член 11, параграф 1, буква а) към случаите, предвидени в член 23, параграф 1 от Споразумението за ТРИПС (дори когато е посочен истинският произход на стоките или ако наименованието за произход или географското указание е използвано в превод или се придружава от изрази като „стил“, „вид“, „тип“, „направа“, „имитация“, „метод“, „като произведено в“, „подобно“, „сходно“ или друг подобен израз), без обаче обхватът му да се ограничава до вина и спиртни напитки.

С член 12 по същество се гарантира, че наименованията, които се ползват от закрила, не могат впоследствие да станат родови.

В член 13, параграф 1 изрично се предвижда възможност за съвместно съществуване на наименования за произход или географски указания с права върху по-ранни търговски марки в съответствие с констатациите на специализираната група на СТО във връзка със спора между ЕС и САЩ/Австралия (DS174/DS290), че съвместното съществуване е основано на член 17 от Споразумението за ТРИПС. Член 13 позволява на договарящите страни да предвидят ограничени изключения във връзка с правата, предоставени от търговска марка, като по силата на тези изключения в определени обстоятелства такава по-ранна търговска марка не може да даде право на своя собственик да предотврати предоставянето на закрила или използването на регистрирано наименование за произход или географско указание в тази договаряща страна.

В уведомлението за отказ от признаване на действието на международна регистрация се посочват основанията, на които е основан този отказ (член 15). Оттеглянето на отказ е възможно в съответствие с процедурите, посочени в Общия правилник (правило 11). Въпреки че в Женевския акт не се посочва изрично възможност за преговори, насочени към оттеглянето на отказ от закрила на наименование за произход или географско указание, такива преговори могат да се провеждат дори при липсата на изрично посочване.

В член 17 („Преходен период“) е предвидена възможност за преходен период за случаи на по-ранно използване.

Що се отнася до основанията за обявяване на недействителност на регистрирано наименование за произход или географско указание, в член 19, в който е уреден този въпрос, не се изисква да бъдат посочени основания за обявяване на недействителност и съответно се позволява всяка договаряща страна да се позове на своите национални правила в съответствие със законодателството на ЕС, което също не съдържа изчерпателен списък с основания за обявяване на недействителност.

Женевският акт ще влезе в сила три месеца, след като бъде ратифициран от пет страни (член 29, параграф 2).

ЕС разполага с изключителна компетентност по отношение на Женевския акт на Лисабонската спогодба. Това следва от решението на Съда от 25 октомври 2017 г. по дело C-389/15 (Комисия/Съвет), в което беше пояснено, че проектът на преразгледаната Лисабонска спогодба, т.е. Женевският акт, е предназначен основно да улеснява и урежда търговията между Европейския съюз и трети държави, както и да има преки и непосредствени последици за тази търговия, така че договарянето му е от изключителната компетентност, която член 3, параграф 1 от ДФЕС предоставя на Европейския съюз в областта на общата търговска политика, визирана в член 207, параграф 1 от ДФЕС.

По отношение на селскостопанските продукти ЕС е установил единни и изчерпателни системи за закрила на географските указания за вината (1970 г.), спиртните напитки (1989 г.), ароматизираните вина (1991 г.) и други селскостопански продукти и храни (1992 г.). Предвид изключителното естество на законодателството на ЕС относно закрилата на географските указания за селскостопански продукти не се предполага държавите членки да разполагат

със собствени системи за закрила, нито самите те да закрият географските указания за селскостопански продукти на трети държави — членки на Лисабонската система. При все това, докато ЕС не стане договаряща страна по Женевския акт, той не може да представя географските указания за селскостопански продукти, регистрирани на равнището на ЕС, за закрила съгласно Лисабонската система, нито да закриля географските указания на трети държави членки въз основа на тази система.

За да може ЕС да упражнява правилно своята изключителна компетентност по отношение на Женевския акт на Лисабонската спогодба и своите функции в контекста на изчерпателните си системи за закрила на географските указания за селскостопански продукти, той следва да се присъедини като договаряща страна.

За да може ЕС да стане страна по Женевския акт, поне една от неговите държави членки трябва да е страна по Парижката конвенция и ЕС трябва да обяви, че е надлежно упълномощен в съответствие с вътрешните си процедури да стане страна по този акт и че съгласно учредителния му договор се прилага законодателство, съгласно което могат да бъдат получени регионални документи, даващи право на закрила по отношение на географски указания. Всички държави членки са страни по Парижката конвенция. По отношение на законодателството, съгласно което могат да бъдат получени регионални документи, даващи право на закрила по отношение на географски указания, в съответствие с учредителните си договори ЕС е установил единни и изчерпателни системи за закрила на географските указания за вината (1970 г.), спиртните напитки (1989 г.), ароматизираните вина (1991 г.) и други селскостопански продукти и храни (1992 г.).

С настоящото предложение за решение на Съвета Комисията отправя искане да бъде упълномощена от Съвета за присъединяване на Европейския съюз към Женевския акт.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

По отношение на селскостопанските продукти ЕС е установил единни и изчерпателни системи за закрила на географските указания за вината (1970 г.), спиртните напитки (1989 г.), ароматизираните вина (1991 г.) и други селскостопански продукти и храни (1992 г.). Чрез тези системи ползващите се от закрила наименования за обхванатите продукти са обект на широкообхватна закрила навсякъде в ЕС въз основа на единна процедура за подаване на заявления. Понастоящем основните разпоредби за вината са посочени в Регламент (ЕС) № 1308/2013 от 17 декември 2013 г., за ароматизираните вина — в Регламент (ЕС) № 251/2014 от 26 февруари 2014 г., за спиртните напитки — в Регламент (ЕС) № 110/2008 от 15 януари 2008 г. и за селскостопанските продукти и храни — в Регламент (ЕС) № 1151/2012 от 21 ноември 2012 г.

- **Съгласуваност с другите политики на ЕС**

Присъединяването на Европейския съюз към Женевския акт на Лисабонската спогодба е съгласувано с общата политика на ЕС за насърчаване и разширяване на закрилата на географските указания чрез двустранни, регионални и многостранни споразумения.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Предвид предмета на Договора, решението на Съвета следва да бъде основано на член 207 и член 218, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

В съответствие с член 5, параграф 3 от Договора за Европейския съюз принципът на субсидиарност не се прилага в областите, които попадат в изключителната компетентност на ЕС.

- **Пропорционалност**

Европейският съюз и неговите държави членки няма да могат да се възползват от Женевския акт на Лисабонската спогодба, докато ЕС не се присъедини към него. Предвид изключителното естество на търговската политика на ЕС, включително търговските аспекти на интелектуалната собственост, не се предполага държавите — членки на ЕС, да разполагат със собствени системи за закрила на географските указания или самите те да закрилят такива указания за селскостопански продукти на трети държави — членки на Лисабонската система. Докато ЕС не стане договаряща страна по Женевския акт, той не може да представя географски указания за селскостопански продукти, регистрирани на равнището на ЕС, за закрила съгласно Лисабонската система, нито да закриля такива указания на трети държави членки въз основа на тази система. За да може ЕС да упражнява правилно своята изключителна компетентност по отношение на географските указания за селскостопански продукти в рамките на Лисабонската система, той следва да се присъедини като договаряща страна.

- **Избор на инструмент**

Решение на Съвета относно присъединяването на Европейския съюз към Женевския акт представлява подходящият правен инструмент с оглед на член 28 („Процедура на присъединяване към настоящия акт“) от Женевския акт на Лисабонската спогодба.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

Не е приложимо.

- **Консултации със заинтересованите страни**

Пътната карта относно присъединяването на ЕС към Женевския акт на Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания беше публикувана на 21 декември 2017 г., като крайният срок за представяне на коментари от заинтересованите страни беше 18 януари 2018 г. В рамките на този срок бяха получени осем коментара. В седем от тях беше изразено положително мнение относно инициативата и подкрепа за присъединяването на ЕС към Женевския акт. В три коментара беше изказано мнението, че ЕС следва да продължи обсъжданията във връзка с признаването и закрилата на географските указания за неселскостопански продукти. В два

коментара беше изразено възражение срещу изготвянето на списък с подбрани географски указания с аргумента, че всички географски указания на ЕС следва да бъдат допустими за закрила по Женевския акт.

- **Събиране и използване на експертни становища**

В проучването от октомври 2012 г., изготвено от AND International и озаглавено „Значение на производството на селскостопански продукти и храни, вина, ароматизирани вина и алкохолни напитки, защитени от географско указание“ (https://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/value-gi_bg),

бяха посочени редица ползи от политиката на ЕС относно географските указания за потребителите (осигуряване на качество), производителите (системата е отворена за всички производители, които изпълняват изискванията за качество; лоялна конкуренция; по-висока цена; ефективна закрила), обществото като цяло (свързване на стойностни продукти със селски райони; съхраняване на традициите; възстановяване на отношенията между производителите и потребителите) и околната среда (свързване на традиционните продукти с ландшафти и системите за селскостопанско производство). В проучването се оценяват икономическите данни за всяко от 2768-те географски указания, регистрирани в ЕС-27 в периода 2005—2010 г., като по-специално се установява, че цената на продукт с географско указание е средно 2,23 пъти по-висока от цената на съпоставим продукт без такова указание. През 2010 г. продажната цена на географските указания на ЕС (във всички сектори) е била 54,3 милиарда евро (5,7 % от целия сектор на храните и напитките в ЕС), а изчислената експортна стойност на тези указания — 11,5 милиарда евро (15 % от износа на посочения сектор в ЕС).

- **Оценка на въздействието**

Изискванията за по-добро регулиране във връзка с настоящата инициатива не включват оценка на въздействието, план за изпълнение, нито обществена консултация. Пътната карта относно присъединяването на ЕС към Женевския акт на Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания беше публикувана на 21 декември 2017 г., като крайният срок за представяне на коментари от заинтересованите страни беше 18 януари 2018 г. Бяха получени осем коментара.

В насоките за по-добро регулиране се уточнява, че оценка на въздействието следва да се извършва само когато от нея би имало полза, което се преценява във всеки конкретен случай. По принцип не е необходима оценка на въздействието, когато Комисията разполага с ограничен избор или изобщо няма избор. Това се отнася до настоящия случай, тъй като присъединяването към Женевския акт на Лисабонската спогодба е оправдано от гледна точка на изключителната компетентност на ЕС по въпросите, обхванати от Женевския акт, и тъй като тази стъпка също така би представлявала логичният завършек след процеса по преразглеждане на Лисабонската система, в който участва ЕС.

Присъединяването на ЕС ще доведе до редица преимущества. С него ще се гарантира, че регистрираните понастоящем и в бъдеще географски указания на равнище ЕС, които обаче не са регистрирани от седемте държави — членки на ЕС, членуващи и в Лисабонския съюз, ще станат допустими за закрила в рамките на Лисабонската система. Бързото предоставяне на висока степен на закрила за неограничено време за географските указания на ЕС ще бъде

възможно във всички настоящи и бъдещи страни по Женевския акт. Създаденият многостранен регистър ще повиши репутацията на европейските географски указания поради широкия географски обхват на закрилата по Женевския акт. Очаква се подобрената международна закрила на географските указания в резултат на присъединяването на ЕС да консолидира и евентуално да увеличи положителното въздействие от закрилата на тези указания върху приобщаващия растеж и заетост в производство с висока добавена стойност в селскостопанския сектор, върху търговията и инвестиционните потоци, конкурентоспособността на предприятията (и по-специално на МСП), както и да допринесе за функционирането на вътрешния пазар и конкуренцията и за закрилата на правата върху интелектуалната собственост. Интелектуалната собственост на земеделските стопани и производителите на хранителни продукти, съдържаща се в техните продукти, които се ползват от закрила с географски указания, е изложена на риск от експлоатация и загуба, особено на глобалните пазари. Присъединяването на ЕС към Лисабонската система ще помогне на заинтересованите страни от сферата на селското стопанство да защитят на глобално ниво това, което е ценно на местно ниво, и така да противодействат на обичайната тенденция при глобализацията към единни стокови стандарти и натиск за понижаване на цените на селскостопанските продукти. В настоящата обстановка на политическа и икономическа несигурност това би предоставило ясно доказателство на жителите на селските райони, че ЕС предприема действия за защита и закрила на техните интереси по целия свят. Тъй като Женевският акт е в голяма степен равностоен на законодателството на ЕС относно закрилата на географски указания за селскостопански продукти, не се очаква присъединяването на ЕС да изисква значителни изменения на същността на това законодателство.

От административна гледна точка Женевският акт предвижда единен набор от правила за получаване на закрила във всички договарящи страни и поради това неговият механизъм е по-опростен и ефективен от сегашната практика на ЕС за прилагане на редица местни процедури чрез двустранни споразумения. От гледна точка на търговската политика това ще демонстрира ролята на ЕС като отговорен лидер, който насърчава многостранността. В сравнение със сегашното положение не се очаква присъединяването на ЕС да породи допълнителни разходи, нито тежест за операторите в ЕС или държавите — членки на ЕС, които желаят да осигурят закрила на географските указания в рамките на Лисабонската система. Напротив — очаква се това дори да доведе до понижаване на административните разходи и тежестта.

По отношение на предприятията присъединяването на ЕС към Женевския акт няма да доведе до допълнителни разходи за приспособяване, привеждане в съответствие или трансакции, нито до административна тежест, с изключение на евентуалните индивидуални такси за разглеждане, които членовете на Лисабонската система могат да налагат, но те се компенсират от икономии, произтичащи от международната процедура.

Женевският акт позволява присъединяване на ЕС заедно с неговите държави членки. С оглед обаче на единното и изчерпателно естество на системата на ЕС за закрила на географските указания за селскостопански продукти всички наименования за произход или географски указания (понастоящем около 800), за които са поискали закрила седемте членуващи в Лисабонската система държави — членки на ЕС, и които са допустими за закрила съгласно законодателството на ЕС, вече не следва да бъдат защитени съгласно националното

законодателство, а изключително от законодателството на ЕС. Такъв ще бъде случаят и при закрилата на географските указания с произход от трети държави, членуващи в Лисабонската система, които са поискали закрила за тях. В съответствие с това присъединяването на ЕС ще доведе до по-малка административна тежест във връзка с участието в Лисабонската система за държавите — членки на ЕС.

По-специално след присъединяването на ЕС ще има възможност за препращане към регистъра на Лисабонската система вместо подробно договаряне на двустранната закрила на географските указания. Това ще бъде в съответствие с практиката в други области на правата върху интелектуалната собственост, в които ЕС насърчава своите партньори да се присъединят и да изпълняват международните споразумения относно тези права (например Бернската конвенция относно авторското право и Мадридския протокол относно търговските марки), вместо да се създава мрежа от различни начинания, която може да обърка заинтересованите страни.

Присъединяването на ЕС вероятно ще стимулира други трети държави да се присъединят към Лисабонската система, тъй като това ще им даде достъп до закрила в целия Лисабонски съюз и възможност да се възползват от ефективна процедура за разглеждане на индивидуални географски указания, в случай че тяхната система е равностойна на системата на ЕС.

По-специално присъединяването на ЕС може да окаже положителен ефект върху развиващите страни, които обмислят дали да се присъединят към Женевския акт, тъй като техните географски указания ще могат да получат закрила в ЕС чрез Лисабонската система. Интересът на 17-членната Африканска организация за защита на интелектуалната собственост да се присъедини към Лисабонската система е благоприятен знак и доказателство, че инструментът за географските указания се счита за подходящ за закрила на правата и традиционните ценности на земеделските стопани в развиващите се държави.

Що се отнася до евентуалните недостатъци, за такива биха могли да се считат все още ограниченото членство в Лисабонската система, опасенията, че постигането на напредък относно географските указания в рамките на СТО би било дори още по-трудно; скептицизмът на някои държави — членки на ЕС, във връзка с присъединяването на ЕС, както и несигурността по отношение на финансовото отражение. При все това модернизираната система съгласно Женевския акт следва да бъде по-привлекателна за евентуални нови членове; постигането на напредък в рамките на СОИС дори може да окаже положително въздействие върху обсъжданията на географските указания в рамките на СТО посредством създаване на подходящи полезни взаимодействия и сближаване на преразгледаната Лисабонска спогодба с процеса в СТО; държавите — членки на ЕС, които имат резерви по отношение на Лисабонската система, няма да бъдат задължени да се присъединят; членовете на Лисабонската система ще постигнат напредък в своите усилия да се гарантира финансовата ѝ устойчивост.

Като цяло предимствата от присъединяването на ЕС към Женевския акт на Лисабонската система надделяват над недостатъците. С оглед на това Комисията ще трябва да изготви предложение за правните актове, необходими за присъединяването на ЕС към Женевския акт на Лисабонската система и за неговото изпълнение.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Не е приложимо.

- **Основни права**

Присъединяването на ЕС към Женевския акт на Лисабонската система ще допринесе за изпълнението на член 17, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, в който се предвижда, че интелектуалната собственост е защитена.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Вж. приложената финансова обосновка.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и мерки за мониторинг, оценка и докладване**

Не е приложимо.

- **Обяснителни документи (за директивите)**

Не е приложимо.

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

Не е приложимо.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно присъединяването на Европейския съюз към Женевския акт на Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207 във връзка с член 218, параграф 6, буква а) от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

- (1) С Лисабонската спогодба за закрила на наименованията за произход и тяхната международна регистрация от 31 октомври 1958 г.¹ (наричана по-нататък „Лисабонската спогодба“) е създаден специален съюз (наричан по-нататък „Специалният съюз“) в рамките на Съюза за закрила на индустриалната собственост, който беше учреден с Конвенцията за закрила на индустриалната собственост, подписана в Париж на 20 март 1883 г. (наричана по-нататък „Парижката конвенция“). Съгласно условията на Лисабонската спогодба договарящите страни се задължават да закрилят на своите територии наименованията за произход на стоките на другите страни от Специалния съюз, признати и закриляни на това основание в държавата на произход и регистрирани от Международното бюро за интелектуална собственост на Световната организация за интелектуална собственост, освен ако в едногодишен срок от искането за регистрация тези страни обявят, че не могат да осигурят такава закрила.
- (2) Седем държави членки са страни по Лисабонската спогодба, а именно България (от 1975 г.), Чешката република (от 1993 г.), Франция (от 1966 г.), Италия (от 1968 г.), Унгария (от 1967 г.), Португалия (от 1966 г.) и Словакия (от 1993 г.). Три държави членки — Гърция, Испания и Румъния, са подписали, но не са ратифицирали тази спогодба. Самият ЕС не е страна по Лисабонската спогодба, тъй като тя предвижда, че към нея могат да се присъединяват само държави.
- (3) На 20 май 2015 г. беше приет Женевският акт на Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания² (наричан по-нататък „Женевският акт“), с който се преразглежда Лисабонската спогодба. По-специално с Женевския акт се разширява обхватът на Специалния съюз, така че закрилата на наименованията за произход на продукти да обхване всички географски указания по смисъла на Споразумението на СТО за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост. Женевският

¹ http://www.wipo.int/export/sites/www/lisbon/en/legal_texts/lisbon_agreement.pdf

² http://www.wipo.int/edocs/lexdocs/treaties/en/lisbon/trt_lisbon_009en.pdf

акт е съвместим с това споразумение и със съответното законодателство на ЕС относно закрилата на наименованията за произход и географските указания за селскостопански продукти и позволява на международните организации да се присъединяват като договарящи страни.

- (4) ЕС разполага с изключителна компетентност в областта, обхваната от Женевския акт. Това беше потвърдено в решението на Съда от 25 октомври 2017 г. по дело C-389/15³, в което беше пояснено, че проектът на преразгледаната Лисабонска спогодба, който впоследствие беше приет като Женевския акт, е предназначен основно да улесни и уреди търговията между ЕС и трети държави, и има преки и непосредствени последици за тази търговия. Поради това преговорите относно Женевския акт попадат в изключителната компетентност на ЕС, предоставена с член 3, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, тъй като са част от общата търговска политика, посочена в член 207, параграф 1 от Договора, по-специално във връзка с търговските аспекти на интелектуалната собственост.
- (5) По отношение на определени селскостопански продукти ЕС е установил единни и всеобхватни системи за закрила на географските указания за вината (1970 г.), спиртните напитки (1989 г.), ароматизираните вина (1991 г.) и други селскостопански продукти и храни (1992 г.). Въз основа на изключителната компетентност съгласно член 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз държавите членки не следва да разполагат с национални системи за закрила, с които да закрилят наименованията за произход и географските указания за селскостопански продукти на трети държави — членки на Специалния съюз. При все това, тъй като ЕС не е договаряща страна по Женевския акт, той не може да представя наименованията за произход и географските указания за селскостопански продукти, регистрирани на равнището на ЕС, за закрила в рамките на Специалния съюз, нито да закриля наименованията за произход и географските указания на трети държави членки чрез системите за закрила, установени от ЕС.
- (6) За да може ЕС да упражнява правилно своята изключителна компетентност по отношение на областите, обхванати от Женевския акт на Лисабонската спогодба, и своите функции в контекста на всеобхватните си системи за закрила на наименованията за произход и географските указания за селскостопански продукти, той следва да се присъедини като договаряща страна по Женевския акт.
- (7) Присъединяването на ЕС към Женевския акт е в съответствие с член 17, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, в който се предвижда, че интелектуалната собственост е защитена.
- (8) Поради това ЕС съюз следва да се присъедини към Женевския акт.
- (9) В рамките на Специалния съюз ЕС следва да бъде представляван от Комисията в съответствие с член 17, параграф 1 от Договора за Европейския съюз,

---

³ Решение на Съда от 25 октомври 2017 г., Комисия/Съвет, C-389/15, ECLI:EU:C:2017:798 [точка 45 и следващите].

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Присъединяването на Европейския съюз към Женевския акт на Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания (наричан по-нататък „Женевският акт“) се одобрява с настоящото решение от името на Съюза.

Текстът на Женевския акт е приложен към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета посочва лицето, упълномощено да депозира от името на Съюза документа за присъединяване, предвиден в член 28, параграф 2, подточка ii) от Женевския акт, за да изрази съгласието на Европейския съюз да бъде обвързан от Женевския акт.

Член 3

В рамките на Специалния съюз ЕС е представляван от Комисията в съответствие с член 17, параграф 1 от Договора за Европейския съюз. Комисията отправя всички необходими уведомления съгласно Женевския акт от името на ЕС.

По-специално Комисията е компетентният орган, посочен в член 3 от Женевския акт, отговорен за прилагането на Женевския акт на територията на ЕС и за комуникацията с Международното бюро за интелектуална собственост на Световната организация за интелектуална собственост съгласно Женевския акт и Общия правилник по Лисабонската спогодба и Женевския акт на Лисабонската спогодба (наричан по-нататък „Общият правилник“) ⁴.

Член 4

В съответствие с член 29, параграф 4 от Женевския акт в декларация, приложена към документа за присъединяване, се посочва удължаване с една година на посочения в член 15, параграф 1 от Женевския акт срок и на посочените в член 17 от същия акт периоди в съответствие с процедурите, посочени в Общия правилник.

В съответствие с правило 5, параграф 3, буква а) от Общия правилник в уведомление от генералния директор на Световната организация за интелектуална собственост, приложено към документа за присъединяване, се посочва изискването, че за закрилата на регистрирано наименование за произход или географско указание на територията на ЕС в заявлението, освен задължителното съдържание съгласно правило 5, параграф 2 от Общия правилник, трябва да се посочат данните, които по отношение на наименованията за произход засягат качеството или характеристиките на стоката и нейната връзка с географската среда на географския район на производство, а по отношение на географските указания — качеството, репутацията или други характеристики на стоката и нейната връзка с географския район на произход.

⁴ Общ правилник по Лисабонската спогодба и Женевския акт на Лисабонската спогодба, приет от Асамблеята на Лисабонския съюз на 11 октомври 2017 г. http://www.wipo.int/meetings/en/doc_details.jsp?doc_id=376416, документ WIPO A/57/11 от 11 октомври 2017 г.

Член 5

Настоящото решение влиза в сила на [...] година.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА		FS/18/YG/mh XXX agri.ddg2..XXX		
		6.221.2018.1		
		ДАТА: 5.3.2018 г.		
1. БЮДЖЕТЕН РЕД: 05 06 01		БЮДЖЕТНИ КРЕДИТИ: 7,228 милиона евро		
2. НАИМЕНОВАНИЕ: Предложение за Решение на Съвета относно присъединяването на Европейския съюз към Женевския акт на Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания				
3. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ: Член 207 и член 218, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз				
4. ЦЕЛИ: С настоящото предложение за решение на Съвета Комисията отправя искане да бъде упълномощена от Съвета за присъединяване на Европейския съюз към Женевския акт.				
5. ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ		12-МЕСЕЧЕН ПЕРИОД (млн. евро)	НАСТОЯЩА ФИНАНСОВА ГОДИНА 2018 г. (млн. евро)	СЛЕДВАЩА ФИНАНСОВА ГОДИНА 2019 г. (млн. евро)
5.0 РАЗХОДИ		-	1,0	1,0 (прогнозни)
- ЗА СМЕТКА НА БЮДЖЕТА НА ЕС (ВЪЗСТАНОВЯВАНИЯ/ИНТЕРВЕНЦИИ)			1,0	
- НА НАЦИОНАЛНИТЕ ОРГАНИ			-	
- ДРУГИ			-	
5.1 ПРИХОДИ				
- СОБСТВЕНИ РЕСУРСИ НА ЕС (НАЛОЗИ/МИТА)				
- НАЦИОНАЛНИ				
		2020 г.	2021 г.	2022 г.
5.0.1 ОЧАКВАНИ РАЗХОДИ				
5.1.1 ОЧАКВАНИ ПРИХОДИ				
5.2 МЕТОД НА ИЗЧИСЛЕНИЕ: на този етап не е определен				
6.0 МОЖЕ ЛИ ПРОЕКТЪТ ДА БЪДЕ ФИНАНСИРАН ОТ БЮДЖЕТНИ КРЕДИТИ, ВПИСАНИ В СЪОТВЕТНАТА ГЛАВА НА ТЕКУЩИЯ БЮДЖЕТ?				ДА ~~НЕ~~
6.1 МОЖЕ ЛИ ПРОЕКТЪТ ДА БЪДЕ ФИНАНСИРАН ЧРЕЗ ПРЕХВЪРЛЯНЕ МЕЖДУ ГЛАВИ ОТ ТЕКУЩИЯ БЮДЖЕТ?				~~ДА~~ НЕ
6.2 ЩЕ БЪДЕ ЛИ НЕОБХОДИМ ДОПЪЛНИТЕЛЕН БЮДЖЕТ?				~~ДА~~ НЕ
6.3 ЩЕ БЪДЕ ЛИ НЕОБХОДИМО ВПИСВАНЕТО НА БЮДЖЕТНИ КРЕДИТИ В БЪДЕЩИ БЮДЖЕТИ?				ДА ~~НЕ~~
ЗАБЕЛЕЖКИ: Таксите се поемат от държавата членка, от която произхожда наименованието за произход или географското указание. Съюзът може обаче да участва със специална вноска съгласно член 24, параграф 2, подточка v) от Женевския акт в рамките на наличните за тази цел средства от годишния си бюджет. За 2018 г. за тази цел по бюджетен ред 05 06 01 е предвидена сума от 1 милион евро.				

